

ACCIO

Badalona, 12 de Novembre de 1932

ANY XIV

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

PORTANTVEU DEL CENTRE REPUBLICÀ CATALÀ

NÚM. 602

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

Davant de la pròxima lluita electoral

Ens trobem en ple període electoral i en vigílies, per tant, de que el poble de Catalunya escolleixi lliurament els homes que en el primer Parlament de la Pàtria finalment reviscuda i restaurada hauran d'estructurar els destins futurs de la nostra terra estimada.

Som a un tombant transcendent de la nostra història i, per aquesta raó mateixa, l'hora es presenta prenyada d'inquietuts i responsabilitats alhora.

Com ja s'ha dit i repetit de mil maneres en aquests darrers dies, l'ideal seria que el Parlament català fos constituït per les mentalitats més pures, per les capacitats més vastes de la nostra terra. En teoria, no creiem que cap català pugui ésser advers a aqueixa suprema aspiració. Tant més quan la justifica plenament la tasca bàsica que inicialment hauran de dur a terme les futures Corts Catalanes, creant, per dir-ho així, els principis jurídics que hauran de regir i regular, en l'esdevenidor, l'adiant i armònic desenvolupament de totes les nostres institucions.

Pràcticament, però, el mecanisme polític es veu impulsat, aquí i a tot arreu, per raons d'un to menor. És innegable que tots els partits procuren triar, per a que els representin, aquells homes seus que el poble ja coneix i designa com a posseïts d'una alta valor moral i intel·lectual, d'una preparació abastament reconeguda; cap partit pot evitar, amb tot, que entre aquests homes s'hi entafurin aquells altres que, si més no, resulten absolutament inèdits. Qui pot atrevir-se a negar, però, que en un ciutadà fins ara desconegut no existeixi en potència un bon administrador, un excel·lent home de govern?

No és d'avui, precisament, l'irrefrenable necessitat que en aquests cassos experimenta la gent de posar de manifest el seu esperit crític. El què hi ha, és que en aquests moments es troba aguditzat per raó de les circumstàncies i perquè en el plet electoral ens hi juguem una carta que pot ser decisiva per als sagrats interessos que tots volem defensar i salvar. La crítica severa, la desconfiança, els rezels, el descontent, en una paraula, no signifiquen en el fons altra cosa que una ànsia de perfecció, que un desig de poguer nos superar a nosaltres mateixos. Un desig roent que posa en totes les ànimes i en tots els pensaments un grau d'exaltació poques vegades assolit i el qual ens fa desitjar i tèmer alhora el fatal i inapel·lable desenllaç de la pugna.

Aquesta febre cremant que a cada u de nosaltres ens fa tenir els nervis eixelebrats i que fins a arribar el dia 20 anirà a cada pas en augment, l'ha de resoldre d'una manera col·lectiva el poble català. I nosaltres confiem que, fent us del seny que tantes vegades l'hi hem atribuït, sabrà destriar bé el que millor convingui a Catalunya, atorgant la seva suprema i sobirana representació als homes que més bé puguin interpretar les seves aspiracions.

Cal fer present a tothom, però, que en aquesta hora solemne, en la qual ens disposem a encetar l'era nova de la nostra llibertat recuperada, és indispensable que la voluntat ciutadana es manifesti en un sentit que no signifiqui ni un retrocés, ni un estanyament, sinó que, pel contrari, d'acord amb la transcendència del moment, comprengui que ara més que mai s'imposen les solucions liberals i democràtiques; i que atribuir el govern

CINEMA VICTORIA	CINEMA NOU	Teatre Guimerà-Picardó Cinema	CINEMA ZORRILLA
Dies 12 i 13 Nvembre 1932	Dies 12 i 13 Nvembre de 1932	Dies 12 i 13 Nvembre de 1932	Dies 12 i 13 Nvembre 1932
Isabel de Ceres	SCARFACE El terror del hampa	Damas del Presidí	La ley de los puños
REBECA	Pasado mañana	Dos Soldaditos	Estaré sola a media noche
Dibuixos animats	Dibuixos animats	Dibuixos animats	Actualidades sonoras
Noticiari sonor Fox		Gráficos Paramount	DIBUIXOS ANIMATS

de la Catalunya rediviva a altres elements que als que a la nostra terra representen, ultra l'esperit patriòtic, l'esperit de la revolució triomfant, constituïria un lamentable pas enrera que desvirtuaria la sana tradició progressiva i democràtica del nostre poble i que en els moments actuals no més podria ser interpretat com una mena d'incomprendible claudicació per tots els que tenen hta la vista amb nosaltres.

Es l'hora de les esquerres. Oblidar-ho en la present ocació voldria significar no tantsols que voleaterosament ens suïcidem com a poble totjust nat, sinò que ens oesintegrem i ens desinterressem de les correntes generals del mon per a incorporar-nos i junyir-nos a aquells comptats règims p'exceptió que encare perduren i cuetejen desesperadament gracies al suport que els pres-ten el terror i la força.

Entre l'autocràcia i la democràcia no és possible el dubte, ciutadans. Es qüestiu de mort o vida; és, a més, cas de consciència, d'honor i de dignitat. Catalunya unicament oot caure del cantó de la llibertat.

Tote els partits catalans han llençat al carrer les seves candidatures i es disposen a defensar-les aferrissadament. Entre elles hi ha la nostra, la del nostre partit, la de l'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA. Els que ens llegeixen la trobaran estampada en altre lloc del nostre periòdic.

No hem d'escatir la valor i la significació dels homes que la componen. Quan el partit els ha designat, hem de suposar i creure que els considera dignes d'ostentar la nostra representació i la de Catalunya i, per tant, hem de procurar contribuir al seu triomf secuncant simplement els treballs que realitzin i les ordres que dictin els representants qualificats de la nostra organització política especialment designats pel suprem organisme del partit per a organitzar i dirigir la lluita electoral a casa nostra.

Quin dubte hi ha que ens hauria plagut que entre els noms de la nostra candidatura hi hagués figurat un correligionari badaloní, fos el que fos, coneixedor de les nostres inquietuts i necessitats ciutadanes. Filant prim i tot, potser ens atrevim a dir que Badalona bé es mereixia que se li concedís una més directa representació. Nosaltres i, amb uosaltres, tots els badalonins democràtics, ho hauriem vist amb gust i, així, l'entusiasme en favor de la candidatura, avui simplement normal, s'hauria aguditzat a l'extrem.

No en parlem més, però. Aquesta qüestió podiem discutir-la abans de fer-se pública la can-

didatura. Ara és precis acceptar-la a ulls clucs, no considerar més que per damunt dels homes hi ha l'ideal que sustentem i perseguim i que, no recordant altra cosa sinò que perteneixem a una disciplina política, els nostre deure indiscutible i la nostra indefugible obligació són els de procurar treballar amb decissió per el seu triomf.

Als nostres amics militants directes, doncs; als nostres amics simpatitzants, als uns i als altres els diem: Oblideu cobejances fallides, revifeu entusiasmes apaibegats i, fermes en l'ideal que constitueix la suprema, la màxima raó de la nostra existència política, per Catalunya i per Badalona propagueu, defenseu i voteu la candidatura de l'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA.

Organització electoral

Per tal d'organitzar i dirigir personalment la campanya electoral a Badalona i reste de la comarca de la Maresma, el Directori del partit ha designat els candidats de Barcelona: Circumscripció en Manel Serra i Moret i en Josep Bilbeny. I per a secundar-los en la seva tasca, subordinats a les seves iniciatives i orientacions, ha estat nomenada a Badalona una Comissió electoral composta de companys del Centre Republicà Català i de l'Unió Socialista de Catalunya, a Badalona.

Preguem a tots els amics i simpatitzants que vulguin i desitjin ajudar a la tasca electoral, que es dirigeixin a oferir els seus serveis a l'esmentada Comissió, la qual es trobarà a disposició seva tots els dies, en les oficines centrals electorals tots els dies de les 8 a les 11 del vespre.

Si voleu vestir elegant,

aneu a can VIOLAN

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors
per a bany i demés articles i accessoris

LA PROPAGADORA DEL GAS

AVINGUDA MARTÍ PUJOL
cantonada Ignasi Iglesias. Teléfon. 226

Fàbrica: INDUSTRIA, 82
Teléfon 92

Aquella paret

Estic enfadat amb l'ironista d'ACCIÓ. Si no fos que això de fer de col·laborador pregat, en que no pagat, d'un periòdic dona to, amb un cert llustre d'intellectual que enamora i fa autoenamorar-se i, debades enamorar-se d'un auto, emprant la gràcia del gran Opisso i amb el permis de Mestre Fabra, engegaria la gent d'aquella casa més enllà de F. P. i si no tenen original que facin com alguns grans rotatius que el copien dels altres.

I anem al grà, que és el que ompla l'estòmac. La setmana passada l'ironista anunciava que els veïns de la Xirgu en el carrer de Sta. Madrona, celebrarien un festival per festejar l'enderrocament del mur que hi ha davant la casa del senyor Palau. Jo, que soc de bona fe, una mica vermell, us dic amb tota sinceritat, i amb el cor a la ma, digui el que vulgui el ciutadà desconegut puix que quan dic això, es pot comprovar, em poso la ma al pit i no en *salvase la parte* com diu ell, us dic, doncs, que m'ho havia empassat com un bobó de mel i xocolata d'aquells que la xicota em posa a la boca quan els llums del cinema estan apagats, i m'en vareig anar cap aquell indret en cerca de te na per a contestar als «nois» d'ACCIÓ. Temps feia que no havia estat per aquells barals i quasi bé ja no els coneixia; però les delícies d'uns exquisits perfums que emanaven silenciosament de la terra i les parets i feien posar ulls de nubia en mermelada, m'indicaren que em trobava damunt del pont d'en Butifarreta, lloc de la funció. Vareig quedar com en Llavissera el 12 d'abril de 1931, no hi havia ni el ciutadà desconegut. Una befada! Sort que aleshores s'apropà una ciutadana més lletja que en Cairó quan riu per sota el nas així que en Serra i l'Arbós es barallen, i, en veure'm, un bon xicotivada i amb to despectiu mal dissimulat, em digué:

—¿Venia V. a la fiesta?

Jo, que soc molt tímida i davant les dones guapes la sang desseguida em puja a la cara, aleshores no em feu gens de moviment; tenia l'ànim decaigut i no s'em va aixecar pas gens.

Per últim, volent dissimular la planxa, li vaig contestar que no comprenia el que em deia, puix que ignorava que es parlés de cap festa; únicament m'havien parlat d'un mur prehistòric, de molta valor, i res més.

—V. es periodista ¿verdad?

La meva sorpresa augmenta encara més.

Llavors m'assabentà que ho havia pensat perquè: primer, portava el cabells de dos mesos i anava sense afaitar; segon, per la meua cara de recent caigut del niu; tercer, anava ple de taques; quart, duia les sabates foradades; i cinquè, que estava mal informat.

Perduda la vergonya, única cosa que em quedava, li vareig preguntar que venia a ésser «alló» de la paret. Ella buscava què era «alló». Per últim em digué que no era veïna del carrer de Sta. Madrona però que sabia bastant bé la història d'aquella paret. I recomanant-me absoluta reserva i discreció de periodista, em digué que no tenia res a veure amb el joc de daus que segons es rumorejava corria per alguns cafès locals. Aquest mur, l'Ajuntament, d'acord amb les ordenances, el volia fer enderrocar, però vingueren uns xicots recent entrats al Grup Excursionista i després de palpar-ho, posar-hi el nas i estudiar-ho detingudament, descobriren que aquell mur és el que utilitzaven Indibil i Mandoni quan conspiraven (abans de sublevar-se, s'enten) per evitar que els trobessin amb les aigües residuals en la cavitat inferior del cos, mal que fa estralls entre els amics d'ACCIÓ. Com recordareu, en aquella època encara no s'havien inaugurat els mingitoris del carrer de Mar, cantonada St. Joaquim, casa de vostès.

Això, el propietari ja ho sabia, doncs ho trobà minuciosament explicat en un document escrit damunt d'una pell de be negre, però, feia l'orni perquè estava en tractes amb en Hoover puix que prometé als americans que si el reelegien faria descobrir les ruïnes d'una gran ciutat pels voltants de Washington per tal d'intensificar el turisme. També es rumorejava que tenien la intenció de guardar-lo per fer-ne present a en Llavissera amb motiu de la restauració monàrquica, també s'ha dit què volien incorporar-lo a la col·lecció Plandiura, però no s'han entès perquè el Director local d'instrucció pública, té l'obsessió de que tot és de l'edat mitja, i no es varen entendre. El més probable, però, serà que l'Ajuntament ho endegui fent-hi construir un temple i altres obres addients per tal que la Xirgu pugui inspirar-s'hi per aquelles obres clàssiques que amb el seu art sublim fa reviure.

En canvi en Cambó no hi ha volgut saber res; de des que el van enredar amb aquell quadro no està per històries.

De totes maneres, el lector és pregat d'ésser discret, no fos cas que el Patronat del Tresor Artístic ho volgués enviar al Museu del Prado,

PERE TORT

B. BINUÉ TORRENS

DENTISTA

Visita: de 10 a 1 i de 5 a 7 Prat de la Ribera, 41, 1-1

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres

Sant Llorenç, 59 Telèfon 375 Passatge: Mercat, 7

Candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya en coalició amb la Unió Socialista de Catalunya Barcelona - Circumscripció

Lluís Companys i Jover

advocat, diputat a Corts, cap de la minoria catalana al Parlament de la República.

Salvador Armendarès i Torrent

metge

Gaspar Armengol i Zulo

comerciant

Joan Balart i Armengol

comerciant, tinent d'alcalde a l'Ajuntament de Sabadell.

Joaquim Bilbeny i Bosch

comerciant

Lluís Bru i Jordi

dependent de comerç, president de «La Falç»

Pere Comes i Calvet

advocat, conseller de Justícia i Dret a la Generalitat, regidor de l'Ajuntament de Barcelona.

Joan Comorera i Soler

publicista

Josep Fontbernat i Verdaguer

compositor, publicista

Pere Mestres i Albep

perit mercantil

Joan Mora

tingent d'alcalde a l'Ajuntament de Sabadell

Francesc Riera i Claramunt

agricultor, alcalde de Martorell

Joan Selves i Carner

advocat, diputat a Corts

Jaume Salles

agricultor, tinent d'alcalde a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet

Manuel Serra i Moret

conseller d'Economia a la Generalitat i Diputat a Corts.

Heu vos ací la candidatura que votaran tots els homes que siguin netament liberals d'esquerra, i tots els catalanistes que siguin verament liberals de clos obert i no de porta tancada.

El que estimi la nostra terra republicana, liberal i demòcrata, ha de votar aquesta candidatura, no solament pels homes que la integren, sinó per la ideologia que representen.

Esquerra Republicana és avui l'únic partit de força que amb més independència i eficàcia pot aconseguir una major justícia social i la pau social, per quant no és un partit de financers, ni de fabricants, ni d'obriers, ni de savis; és un partit de ciutadans liberals republicans i nacionalistes de caire univer-

sal, demòcrates, on la fortuna dels associats no compta, on tothom és igual i prevaleix el criteri dels mes, sense deixar de respectar el dels menys.

Esquerra Republicana no és un partit de classe ni una cleda d'intel·lectuals presumits i ambiciosos amb etiquetes imitant la marca d'aquells productes de més acceptació al mercat, amb l'afegitó de sel·lecte; és un partit de ciutadans disposats a defensar Catalunya i la llibertat; a combatre la reacció i els privilegis; a que tots els ciutadans siguin tots iguals davant la llei i de la vida.

Esquerra Republicana, impregnada d'humanisme, cerca la pau i justícia socials i el màxim de benestar possible dels ciutadans i per tant dels pobles, per

BANC DE BADALONA

FILIAL DEL BANC CENTRAL

Prat de la Riba, 4 - Telèfon 180

Sucursals i Agències en les principals places d'Espanya. Corresponsals a tot arreu del món

El BANC DE BADALONA efectua totes les operacions bancàries abonant interessos d'acord amb els màxims autoritzats per el Consell Superior Bancari

la convivència de tots els ciutadans, iguals, absolutament iguals, davant el món, davant la naturalesa, eliminant els sectarismes de tots costats, que especialment privilegiats volen mantenir, perquè és l'únic argument que els queda per esgrimir en la defensa de llurs privilegis, no volem discutir si algun dia útils, però des de fa temps immorals.

Esquerra Republicana és l'agrupament democràtic per excel·lència, que lliure de prejudicis i amb el màxim de respecte per a totes les ideologies i consciències va perfeccionant constantment el sistema orgànic que ha de fer d'ella un model de partits.

Esquerra Republicana és l'únic partit que sap expedientar públicament i sacrificar els seus homes, que ocupant càrrec públic, no han actuat a satisfacció perquè serveixi d'escarment, la qual cosa és mal vista pels demés partits perquè posant en evidència llur tolerància o negligència els priva de continuar la tradició dels mangoneigs.

Esquerra Republicana és l'únic partit que a Barcelona ha posat al descobert el tràfec d'empleos, per la qual cosa és aferrissadament atacada, vescantada i calumniada per tots aquells que tenen por de que s'aclareixin massa les coses perquè tal volta també els tocaria alguna cosa, per això procuren calumniar i embolicar fort per tal de que la troca quedi ben enredada.

Esquerra Republicana, partit que vol treballar i governar a la llum del dia, és atacada per tots aquells que volen les coses perquè no es vegin les immortalitats que es cometen. De treballar a la llum, en diuen manca de tàctica; naturalment, d'aquesta manera no es podran fer malabarismes amb la caixa de cabdals.

I ací teniu com tots, des del primer a l'últim, no veient-se en cor d'anar contra l'esperit del poble que freturós d'una política francament d'esquerra, està cansat de farsants, extremistes i gent de mitjes tinctes, que vol recolzar llur triomf semblant el desprestigi de l'Esquerra.

En aquesta feina s'hi distingeix en grosses proporcions el Partit Catalanista Republicà, a Barcelona, que vol suplir la seva impotència amb el desprestigi d'un partit que no devien trobar tan dolent

com això quan volia coal·ligar-s'hi per efectes electorals. Si l'Esquerra hagués fet l'entesa amb ells, tothom seria una bellíssima persona, model de cavaller i de polític, ara són uns immorals, uns incapacitats, feixistes, etc., etc. Poca fe deuen tenir en ells mateixos quan han de recórrer a aquests trucs que tan desdiiuen de la gent del "decorum" polític, possem per cas.

Ciutadans: Votar la Lliga o als radicals, és tant com ésser revissionista de la Constitució (parlem pel que toca a la nostra circumscripció). Votar les dretes, és posar en perill l'obra de la revolució; és votar pel retorn del caciquisme, pel martinezanidisme, per la reacció, per l'explotació sistemàtica del treballador i del petit industrial, per l'esclafament de la llibertat.

¡Es una delicia!

ANIS DEL MONO
DOLÇ SEC
CRISTALL VERDOLLER EXTRAQUETA VERDOLLER

Comptes Corrents. A la vista, interès anyal: 2'50 %. A 8 dies, id. 3 %. A 1 any, id 4'50 %.

Caixa d'Estalvis. Imposicions en llibretes. Interès anyal: 4 %.

Imposicions a plaç fixe. A 6 mesos, interès anyal: 4 %. A 1 any, id. 4'50 %.

ELS INTERESSOS DE LES IMPOSICIONS A PLAÇ ES PAGARAN PER TRIMESTRES, SEMESTRES O ANYS VENÇUTS, A VOLUNTAT DELS IMponents

Girs - Transferències - Cartes de Crèdit - Dipòsit de valors - Cobrament de Cupons i Títols amortitzats - Ordres de Borsa - Consultes sobre valors

HORES D'OFICINA: de 9 a dos quarts de una i de 3 a dos quarts de sis

El Dr. Surroca

ha instal·lat en la seva Farmàcia i Centre d'Específics, una balança de precisió per a saber exactament el pes de les criatures durant l'alletament

AJUNTAMENT DE BADALONA

Anuncis

En la Secretaria Municipal queda exposat al públic per termini de 15 dies per a reclamacions, el projecte de transferència de crèdit dintre del Pressupost Ordinari vigent, per un import de 41.954,8 ptes., aprovat en principi en sessió Consistorial del dia d'ahir.

Badalona 9 de Novembre de 1932.

L'Alcalde-President,
J. Casas

En la Secretaria Municipal queda exposat al públic per termini de quinze dies per a reclamacions, el projecte de transferència de crèdit dintre del Pressupost Extraordinari n° 9, per un import de 3.500 pessetes, aprovat en principi en sessió Consistorial del dia d'ahir.

Badalona 9 de Novembre de 1932. L'Alcalde President, J. Casas

Per acord de l'Ajuntament del dia d'ahir, a la Secretaria Municipal queda exposat al públic per termini de quinze dies als efectes de reclamacions, l'expedient de modificació de la lletra a) de l'apartat n° 48 de la tarifa de «Edificacions i Obres» de la vigent Ordenança fiscal n° 8.

Badalona 9 de Novembre de 1932. L'Alcalde-President, J. Casas.

Edicte

FAIG ASSABER: Que complimentant ço que disposa el Reglament provissional de Mobilització de l'Exèrcit de 7 d'abril del corrent any i d'acord amb les instruccions del Centre de Mobilització i Reserva número 7, inserides en el Butlletí Oficial d'aquesta província del dia 31 d'octubre últim, ordenant l'immediata formació d'un cens de vehicles de totes classes (automòbils, camions, tartanes, cotxes, motos i bicicletes) aixís com també del bestiar cavalls, eugues, matxos, mules i bous) no amb caràcter tributari, sinó en el llunyà cas de mobilització per a la defensa nacional, es prevé a dits propietaris que des del dia 15 del corrent fins el 15 de desembre pròxim deuran comparèixer personalment en hores d'oficina als baixos de l'edifici que ocupa l'Escola Elemental del Treball (carrer de Francesc Layret, 145) a fi de fer la declaració dels vehicles o bestiar de la

seva propietat, facilitant el major nombre de dades. Passat dit termini serà entregada a la Guardia Civil una llista dels que hagin deixat de fer-ho o ho hagin fet amb falsetat als quals els hi seran imposades multes de 25 a 500 pessetes, i sense dret a indemnització en el cas de requisició.

Per a major regiment dels propietaris, seran exposades des d'avui als baixos de la Casa Consistorial llistes dels interessats i model dels impresos on hi figuren les dades que s'han de facilitar segons disposa l'article 74 del Reglament.

Badalona, 8 de novembre de 1932.

L'Alcalde,
J. Casas

Remitit

Badalona, 10 novembre 1932.

Sr. Director del setmanari "ACCIO".

Molt senyor nostre:

Us preguem que inseriu al setmanari de la vostra digna direcció, l'adjunta lletra que va ésser enviada per la Delegació de Badalona del Partit Nacionalista Català a l'Excm. Conceller en Cap de Badalona el passat dia 6 del corrent, amb motiu d'un article publicat en el primer número del portantveu del "Partido Republicano Radical" titulat *República*.

Badalona, 6 novembre 1932.

Excm. Ciutadà Conceller en Cap de Badalona.

Excm. amic:

En el primer número del setmanari local titulat "República" data del 5 del corrent i en un paràgraf que us adjuntem, i consten unes frasses que insulten a un home d'una solvència moral, com és la de l'il·lustre català mestre Pompeu Fabra.

Davant de les barroeres insidies dirigides a l'apòstol de la nostra parla el Partit Nacionalista Català, delegació de Badalona protesta enèrgicament; actuint a Vos com a primera autoritat de la ciutat, perquè en nom de la justícia i pel bon nom de Badalona

FERRETERIA LA BADALONESA

Neveres "EL IMAN"

VENEDOR EXCLUSIU

BATERIA DE CUINA I EINES
PER A LA INDUSTRIA

Prat de la Riba, 44

§ § § § § § §

Telèfon 39

feu públicament un acte de desgrenge a un dels pocs valors que ens podem vanagloriar els Badalonins i Catalunya tota.

Coneixent la vostra racial catalanitat, creiem sabreu actuar enèrgicament d'avant d'aquest intent de desprestigi als nostres valors més estimats.

Visqueu molts anys pel bé de Catalunya.

El Delegat de Catalunya,
Firmat.

No hi ha dubte que entre el «Partit Nacionalista Català» i nosaltres hi ha una barrera que ens separa, però en aquest cas concret ens adherim a la seva protesta.

IRONIES

Noi, la setmana passada la varem errar. Deiem que la Lliga en alguns indrets anava amb els carlins. I no era veritat. El que passa es que molts carlins fan veure que són de la Lliga i molts de la Lliga que són carlins.

* * *

De totes maneres, els carlins, donen la cara i no lloc a dubtes.

* * *

Mancats d'altres arguments, els enemics de l'Esquerra se les donen a dir que promet el que no pot donar fins Don Lacandro l'ha fet servir. Però es descuiden de dir que tremolen només de pensar amb el triomf de l'Esquerra que ha de fer possible allò que els altres fan tot el possible perquè no es dongui.

* * *

Ens agraden els lerruxistes perquè són gent conseqüent disposada a tots els sacrificis fins dels més grossos per part de significats elements han estat col·laborant amb la Dictadura i col·locar gent a les corporacions oficials. Qui es capaç de pagar els sacrificis que ha fet, per exemple, en Pic i Pon?

—...
—Sou molt jove. Sempre l'ha estat el partit de Don Lacandro.

—(Un tercer) Aneu ben equivocat, car no ha estat mai, el partit de Don Lacandro ni dels que es veuen.

—Doncs de qui és, soca?

—Apa, home, a mi no s'em passeja ningú. Si voleu estirar les cames aneu a Biarritz o a Fontenebleau.

NOTICIARI

El «Badalona Lawn Tennis Club» començarà el seu concurs anyal, el diumenge dia 13, a quin objecte el conegut industrial D. Joan Parera, ha cedit tots els premis de que està dotat dit concurs.

Es d'esperar que aquest any, assolirà el mateix éxit, i si cap major, que en els anteriors, ja que la igualtat de forces en quasi tots els concursants donarà gran emotivitat a la competició.

* * *

Agrupació de Mestres Sastres de Badalona i la seva comarca. El propinent diumenge dia 13 d'aquest mes, a les 10 i mitja de la vetlla celebrarà un ball en commemoració del IV aniversari de la seva fundació.

Agraïm les invitacions que amablement ens han enviat.

* * *

Aparegut el primer número de «República» portantveu del «Centro Republicano» d'aquesta ciutat.

Agraïm la salutació corresponent amb la nostra afectuosa, desitjant-li molts anys de vida.

Quant al text, no creiem necessari comentar-lo, puix que tots ens coneixem.

* * *

Preguem als nostres subscriptors que no hagin rebut el nú nero passat, se serveixin notificar-ho a la redacció i els serà tramés.

MAGATZEMS LA MODA

PRAT DE LA RIBA, 39, 41 i 43

Gran assortit per a la temporada d'ivern

Vellut canalé a 1'95 ptes. metre	Panyos abric 140 ample . a 4'50 ptes. metre
Franel la veludillo . . . a 1'25 " " "	Astracan gran moda . a 12' " " "
Llana Xeviot a 1'25 " " "	Edredons matrimoni . a 24' " un
Mantes llana matrimoni a 16 pte. una - Abrics per a senyora a mida a 35 ptes.	

L'Anarquista de Terrassa

Estem en el punt culminant del període electoral i un nerviosisme imperant posa frenètic i en alta tensió l'esperit de tots els grups contendents d'aquesta lluita. Un factor que es mou a l'ombra i no ensenya a la llum del dia el virus infecte de les seves intencions, també s'ha posat a la colla i per bé que s'esgargamella dient que treballa per compte propi i que no li interessen els resultats de la jornada electoral favorables a aquest o aquells altres partits, no pot amagar el repugnant paper truculent i de doble joc que representa aquests dies. No és pas un personatge que es presenta per primera vegada deixant sentir l'influència del seu pas en la vida política del poble, doncs es tracta d'un antic conegut que en altre temps fou cèlebre amb el nom de del «Anarquista de Terrassa».

El molt afortunat creador d'aquest personatge un dia tingué la genial idea de presentar-lo com el *ogro*, pintant-lo amb dents afilades i amb ungles kilomètriques per a espantar als nostres tranquils senyors Canons, i a corra-cuita els feu posar pany i clau al calaix i forrar de ferro totes les portes. La treta no va tenir l'èxit esperat ja que; per bé que els senyors Esteves prenguessin les seves precaucions, els clams d'entusiasme d'un 14 d'abril i el deliri desbordant d'un poble que desperta, ofegaren i eclipsaren ben prompte la figura tragicòmica d'aquest repugnant personatge. El poble no es pren en serió ni creu en *fantasmes* i no reconeix l'existència d'altres elements que aquells que són nats per l'esperit i voluntat ciutadanes.

En aquesta campanya electoral que remou les fibres sentimentals de tot Catalunya ha tornat a ressuscitar el fantasma del «anarquista de Terrassa» i val a dir que quasi bé no el coneixem. Això de treballar per encàrrec es veu que li va molt bé, doncs li observem en les seves actuacions símptomes de que va gras. La inofensiva cruesa del seu tracte i la candorosa docilitat en que sap correspondre els tractes de favor, l'han familiaritzat amb els seus creadors-instiga-

dors i tan l'un com els altres s'han encomanat el virus infecte dels seus respectius defectes. Recentment hem vist com uns estudiants catòlics s'han rebel·lat contra la autoritat i han insultat als guardies d'assalt i res d'extrany fora que aquests inofensius irreductibles cavernícoles comptessin amb la simpatia i ajud del recalçant personatge de Terrassa.

Cal, però, que fem constar que aquesta vegada «l'Anarquista de Terrassa» no pot dissimular la martingala, i de lluny se li veu el llautó. El ciutadà més inexpert descobreix a l'acte el secret i es dona compte desseguida de qui paga i per què treballa. *Obreros no voteis. La política es una farsa*, són els discs més destacants del repertori per a caçar incauts i fer veure el blanc negre; els cartells anunciadors de propagandes electorals esquerrans de la via pública que tot just són plantats i ja la ma del *apòlitico desconocido* els destrueix, mentre els de propaganda dretista permaneixen intactes, tot fa creure que paguen les dretes i que la raó social que controla aquesta campanya derrotista i desorientadora resideix al gran quarter general de la reacció.

No sabem fins on arriben les característiques proporcionals d'aquest famós pacte però creiem que «l'anarquista de Terrassa» haurà tingut cura de que tan si el resultat li és favorable com advers, la seva personalitat quedi salvada i en condicions de manifestar-se en futures i no molt llunyanes actuacions. En un 14 d'abril va trobar-hi l'epíleg d'una vida efímera i raquítica i en un 20 de novembre, sangrant se a temps, pot iniciar-hi el començament d'una tasca pertorbadora per anar aplanant el camí al retorn de les dretes reaccionàries i a l'ensemps anar conquistant-se prestigi i popularitat.

Evidentment, durant aquests dies de lluites intensives i de febrores activitats, el paper més pobre i repugnant està reservat a la cèlebre i trista figura de Terrassa.

SIXTO

La CASA GUARDIA us ofereix

BON ASSORTIT

BONA CALITAT

BONS PREUS

CALÇATS - GORRES
CAMISES - CORBATES
VESTITS - ABRICS
GÉNERES DE PUNT
SUETERS - CAÇADORES